

Mùa Thu Thăm Trường Đại Học, Lễ Tạ Ơn

Ngọc Hạnh

Mùa thu là nguồn cảm hứng cho các thi nhân văn sĩ từ xưa đến nay. Nhìn mây bay, gió thổi, nai vàng ngơ ngác... văn thi sĩ vốn yêu mến cái đẹp của thiên nhiên có thể sáng tác bài văn hoặc bài thơ hay. Tôi chẳng là nhà văn nhà thơ nhưng cũng thích xem lá đổi màu vào mùa thu. Lá từ xanh dần dần chuyển thành màu vàng, cam hay đỏ... Đẹp quá, nhất là trên núi ở Skyline, VA, lá hầu như thay màu cùng một lúc. Tuần trước nắng ấm vàng tươi xuyên qua kẽ lá cành cây, chim hót líu lo đó đây. Các khóm cúc, hoa begonia trước sân... vẫn tươi đẹp và lá trên cành còn xanh dù đã đầu tuần lễ tháng 11, tôi ước ao được xem lá vàng. Mọi năm cuối tháng 10 cây đã trơ cành trụi lá và hoa cúc cũng tàn. Thời tiết thay đổi ấm hơn làm các chị bạn Cali đến thủ đô mất dịp xem lá vàng trên núi vào tháng giữa tháng 10.

Tôi có cô cháu dâu dễ thương, có con học đại học University of Virginia và VA Tech. Cháu cho biết hai trường trên lá đổi màu rất đẹp và mời Ba Mẹ cháu, chị bạn, tôi đi xem lá vàng tiện thể thăm các con. Tôi nhận lời ngay và cháu đến đón chúng tôi vào buổi sáng đẹp trời. Mẹ cô và chúng tôi mang theo ít nước uống, thức ăn dù không cần thiết. Từ nhà ở Fairfax, Virginia đến trường Virginia Tech lái xe khoảng hơn 3 tiếng nên phải ở qua đêm. Cô đã thuê nhà trọ cho chúng tôi, một town house 3 phòng ngủ, có salon, bếp riêng, tiện nghi gần trường VA TECH. Thường nếu thăm con, vợ chồng cháu ngủ qua đêm ở nhà người bạn.

Trên đường đến trường VA Tech lá cây hầu hết đã thay màu. Cách đây khoảng 30 năm khi các con còn đi học tôi có đến trường University of Virginia nhưng không vào mùa thu. Khi ra khỏi thành phố ít xe hơn, không khí thoáng mát dễ chịu. Có khi xe chạy lên đồi hoặc xuống dốc. Xa xa trên núi cao, rừng cây chập chùng thay lá thành màu vàng, cam hay đỏ như bức tranh thiên nhiên tuyệt đẹp. Càng gần trường càng vui mắt. Nhà cửa phố phường san sát nhau. Lá cây vùng này đã đổi màu và lạnh hơn vùng Fairfax, Virginia. Chúng tôi ăn trưa nơi tiệm ăn gần trường Công Nghệ công lập Virginia (VA Tech). Cháu Ashley sinh viên năm thứ 3, gọi tôi bằng bà, đã chờ sẵn và đưa chúng tôi thăm nơi cháu trọ sau bữa ăn.

Ashley và 3 cô bạn ở chung một căn gồm nhiều phòng trong chung cư gần trường. Căn phòng các cô sạch sẽ, thơm mát, sáng sủa, vui mắt. Sau đó Ashley đưa ông Ngoại về nhà trọ nghỉ ngơi vì ông không thích đi lang thang chỗ này chỗ nọ như chúng tôi. Kế đến cháu đưa 3 bà xem lá vàng trong khuôn viên trường VA Tech gần nhà trọ.

Đại Học Công Nghệ Virginia (Virginia Polytechnic Institute and State University)

Virginia Tech là một trong những đại học công lập tốt nổi tiếng Hoa Kỳ, có nhiều phân khoa khác nhau, thành lập năm 1872. Trường có khoảng hơn 30,000 sinh viên Cử nhân và hơn 7000 sinh viên Cao học. Các tòa nhà trong trường trông cổ kính nhưng đẹp, bề thế, vững chắc. Cháu Ashley đưa chúng tôi đến xem các nơi cây lá màu vàng, đỏ rất đẹp và... chụp ảnh cho các bà. Tôi ngạc nhiên khi đi ngang qua nhà kính bên trong có

nhiều cây con giống như người ta ương cây giống để trồng. Cháu cho chúng tôi xem khu vườn cây cảnh gần đó, thấy dưới mỗi gốc cây có bảng nhỏ ghi tên loại cây. Xa xa bên kia con rạch nhỏ và cầu gỗ có nhóm sinh viên ngồi trên sân cỏ chung quanh 1 người đứng giữa. Họ đang thảo luận đề tài gì chẳng. Cháu lại đưa chúng tôi đến cái hồ rộng có đàn vịt trời đang bơi lội tung tăng trên mặt hồ. Xa xa hai con thiên nga lông trắng thông thả bên nhau.

Sau khi thăm vài kiến trúc và cảnh đẹp khác trong khuôn viên trường, Ashley đưa chúng tôi đến thương xá lớn gần nhà trọ. Xe đậu kín bãi đậu. Khách đi lại đông đúc, người mang khẩu trang, người không nhưng nhân viên trong các tiệm ai cũng mang mask. Các tiệm buôn đầy ắp hàng hóa, trình bày bắt mắt, trang hoàng đẹp cho ngày lễ Tạ Ơn, Giáng Sinh sắp đến. Ngoài bãi đậu cũng thế, đèn sáng choang đó đây.

Hôm sau chúng tôi đi sớm và rời nhà trọ khoảng 8 giờ, lên đường đi Charlottesville thăm con trai học đại học Virginia (UVA), cách VA Tech khoảng 2 tiếng. Cháu dâu muốn về nhà sớm vì 7 giờ chiều hôm ấy vợ chồng cô đi Puerto Rico và trở về nhà trước lễ Tạ Ơn. Cháu cho biết hành lý sẵn sàng nên không sợ trễ máy bay. Thật ra cô cháu dâu muốn cho chúng tôi xem lá vàng chứ các cô cậu sinh viên cũng sắp về nhà nghỉ lễ trong vài tuần nữa. Xe chạy khoảng 2 tiếng đến UVA, Charlottesville. Vừa đến bãi đậu khu nhà trọ đã thấy cháu Daniel, cháu gọi tôi bằng bà. Cậu mời chúng tôi lên thăm nơi cậu ở suốt mấy năm học UVA. Cháu ở chung với 3 nam sinh viên. Cậu nào mặt mũi cũng sáng sủa, thân thiện, dễ gây cảm tình với người khác.

Đại Học UVA (University of Virginia)

Đại học UVA là đại học công lập tốt có tiếng, thành lập năm 1819, rộng 680.7 hecta, gồm nhiều phân khoa: Kiến trúc, Luật, Y khoa... Có khoảng 16,000 nhân viên gồm cả giáo sư. Năm 2020 có hơn 40,000 người ghi danh nhưng chỉ 1/3 được nhận. Học phí cho sinh viên ngoài Tiểu bang (out of state) khoảng 74,000 mỹ kim, và sinh viên cư ngụ Virginia khoảng \$38,000/năm (tài liệu Google). Tuy nhiên các sinh viên học giỏi thì có trợ cấp hay được học bổng. Việc này tôi không rành, quý vị muốn biết chi tiết thì hỏi ông Google có hết.

Trường UVA rộng quá, các tòa nhà khang trang, to lớn rải rác trong khuôn viên đại học, đường qua lối lại chi chít, cây to, nhỏ, hoa cỏ đẹp mắt. Trước kia các con tôi học trường này, giờ cháu nội học ở đây nhưng con thì được trợ cấp vì ba mẹ nghèo, còn cháu nội trả thì trả hiện kim. Cũng mừng là các ba mẹ các cháu có khả năng đóng học phí và các cháu cũng chịu khó học hành. Chúng tôi đón các cháu ra phố ăn trưa xong chia tay. Các cháu sẽ về nhà và gặp nhau vào lễ Tạ Ơn.

Lễ Tạ Ơn:

Nhớ mấy năm đầu đến Hoa Kỳ, lễ Tạ ơn tôi cũng nướng gà Tây nhưng các con không thích lắm nhưng có sao ăn vậy, đâu dám phàn nàn. Mấy năm sau cô bạn tặng con gà Tây rút xương, trong ruột cơm nếp trộn với nấm, Lạp xưởng, hợp với khẩu vị các cháu hơn. Khi con gái lớn lên học làm bếp với bạn và bác Google nên gà Tây, gà ta cháu quay cũng được lắm.

Thường ngày Lễ Tạ Ơn con cháu được nghỉ lễ nên gia đình, con cháu xa gần thu xếp để sum họp nhau có khi còn đầy đủ hơn ngày lễ Giáng Sinh. Mọi người chuyện trò vui vẻ sau những ngày tháng bận bịu công việc, không thường xuyên gặp gỡ. Riêng tôi thì tôi nhớ và cảm ơn Má tôi nhiều lắm, người đã hy sinh tuổi xuân để nuôi dạy các con nên người. Ba tôi mất khi Má tôi 25 tuổi và người con nhỏ nhất mới 6 tháng. Tôi cảm ơn ông bà Nội, Ngoại đã cho tôi tình thương yêu ngọt ngào khi thơ ấu, lúc trưởng thành. Tôi cảm ơn các thầy cô giáo, các giáo sư đã hướng dẫn người học trò không mấy thông minh thành người hữu dụng. Cảm ơn họ hàng, bạn hữu đã nâng đỡ, giúp ý kiến khi cần thiết. Cảm ơn người bạn đời dù người mãi đi xa, đã hết lòng yêu thương, chịu đựng các tính hay tật xấu

của tôi bao năm trường. Cảm ơn các bạn hữu và vi hữu đã tặng tôi những niềm vui qua điện thư với các hình ảnh, bài viết, tin tức hữu ích, vui, lạ. Cảm ơn các chủ báo, chủ diễn đàn đã phổ biến các bài viết của tôi đến độc giả. Cảm ơn các cô em thân yêu: nhà thơ nhà văn ĐD, PH, MT, PT khuyến khích tôi tiếp tục cầm bút. Cảm ơn con cháu, dâu, rể đã thương yêu, chịu đựng bà Mẹ, bà Dì khó tính. Cảm ơn các học sinh cũ cho tôi có cảm tưởng mình giàu có vì tình cảm các em dành cho. Cảm ơn các bác sĩ, các nhân viên y tế, không ngại hiểm nguy trong mùa dịch cúm Covid, tiếp tục công việc chữa trị, giúp bệnh nhân hồi phục sức khỏe, sớm trở về với gia đình...

Tôi xin cảm ơn rất nhiều chính phủ và nhân dân Hoa kỳ đã cứu mang giúp đỡ những người tị nạn chúng tôi để họ có đời sống ấm no, con cái được học hành thành những người có ích cho xã hội sau này. Tôi cũng cầu mong dịch cúm sớm bị tiêu diệt, đồng bào Việt Nam và nhân dân thế giới được an lạc, trẻ con đến trường, tiệm buôn hàng quán mở cửa, kinh tế phục hồi như xưa.

Ngọc Hạnh